

3. ÚDAJE O SOUČASNÉM STAVU ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ V ŘEŠENÉM ÚZEMÍ A JEHO PŘEDPOKLÁDANÉM VÝVOJI, POKUD BY NEBYLA UPLATNĚNA 1.AKTUALIZACE ZÚR SK

Při popisu současného stavu životního prostředí v řešeném (zájmovém) území jsme vycházeli z Vyhodnocení vlivů Zásad územního rozvoje Středočeského kraje na životní prostředí dle přílohy k zák. 183/2006 Sb., ve znění pozdějších předpisů (zpracovatel: Atelier T-plan s.r.o., 2011), z územně analytických podkladů Středočeského kraje, z Dokumentace hodnocení vlivů dálnice D3 – středočeská část na životní prostředí dle §8 zákona č. 100/2001 Sb. (zpracovatel: Sdružení Pragoprojekt/Sudop, 2010) a jednotlivých oborových koncepcí zpracovaných Středočeským krajem.

3.1. Vymezení řešeného území

Řešené (zájmové) území se nachází jižně od hlavního města Prahy, spadá do jižní části Středočeského kraje. Zájmové území je vymezeno navrženými koridory dálnice D3 a Václavické spojky a jejich okolím. Jedná se o zhruba o území od obce Jesenice (hranice s krajem Hlavní město Praha) po obec Mezno (hranice Jihočeského kraje).

Rozsah zájmového území byl zvolen s ohledem na možný dosah vlivů koridoru dálnice D3 a Václavické spojky na složky životního prostředí a obyvatelstvo. Při hodnocení kompletních zásad územního rozvoje kraje je zájmovým územím celé území kraje. V tomto konkrétním případě, kdy jsou předmětem hodnocení pouze dva vybrané koridory, jsme zájmové území zúžili na 3 km od hrany koridoru. U vlivů na krajinný ráz a sekundárních, synergických a kumulativních vlivů je při hodnocení zohledněno území širší.

Koridor dálnice D3 prochází územím následujících obcí (uváděno od severu k jihu): Jesenice, Zlatníky – Hodkovice, Psáry, Libeň, Okrouhlo, Petrov, Jílové u Prahy, Kamenný Přívoz, Krňany, Lešany, Netvořice, Chleby, Chářovice, Týnec nad Sázavou, Chrástany, Václavice, Neveklov, Tisem, Maršovice, Vrchotovy Janovice, Vojkov, Votice, Heřmaničky, Sedlec – Prčice, Ješetice, Červený Újezd, Miličín, Mezno

Koridor Václavické spojky prochází územím následujících obcí (uváděno od západu k východu): Václavice, Týnec nad Sázavou, Chlístov, Benešov

3.2. Informace o jednotlivých složkách životního prostředí v řešeném území

3.2.1. Ovzduší a klima

Zájmové území spadá dle Quitta (1971) do čtyř klimatických oblastí. Teplá klimatická oblast T2 je vymezena v okolí přechodu řeky Sázavy. Ostatní území pokrývají mírně teplé klimatické oblasti: MT3, MT7 a MT11.

Základní charakteristiky klimatických oblastí na zájmového území

klimatické charakteristiky	T2	MT11	MT7	MT3
Počet letních dnů	50-60	40-50	30-40	20-30
Počet dnů s teplotou vyšší než 10°C	140-160	140-160	140-160	120-140
Počet mrazových dnů	110-130	110-130	110-130	130-160
Počet ledových dnů	40-50	30-40	40-50	40-50
Průměrná teplota v lednu	-2 až -3	-2 až -3	-2 až -3	-3 až -4
Průměrná teplota v červenci	16-17	17-18	16-17	16-17
Průměrná teplota v dubnu	6-7	7-8	6-7	6-7
Průměrná teplota v říjnu	7-8	7-8	7-8	6-7
Počet dnů se srážkami 1 mm a více	100-120	90-100	110-120	110-120
Úhrn srážek ve vegetačním období	400-450	350-400	400-450	350-450
Úhrn srážek v zimním období	250-300	200-250	250-300	250-300
Počet dnů se sněhovou pokrývkou	60-80	50-60	60-80	60-100

Rozsáhlé zájmové území je vzhledem k poměrům České republiky provětráváno průměrně. Z větrných růžic vyplývá, že v oblasti převládá západní a jihozápadní proudění s četností 14 – 20%. Nejméně často vane vítr ze severovýchodu a jihovýchodu. Kategorie nízkých rychlostí větru do $2,5 \text{ m}\cdot\text{s}^{-1}$ je zde zastoupena z 58,7 – 65,5% v roce, samotné bezvětří z 17,0-22,5%. Rychlosti větru vyšší než $7,5 \text{ m}\cdot\text{s}^{-1}$ se v oblasti vyskytují z 0,5-7,0%. Z hlediska stability ovzduší v dané oblasti je nejfrekventovanější III. a IV. třída stability. Obecně špatné rozptylové podmínky (stavy bezvětří a I. a II. třída stability ovzduší) se v území vyskytují s četností 35,7 – 38,2%. Za těchto nepříznivých rozptylových stavů již převládá znečišťování přízemního ovzduší nízkými a chladnými zdroji (především doprava a lokální vytápění). Vzhledem k velkému rozsahu a rozmanitosti území je možno očekávat lokální anomálie spojené s výraznými výškovými změnami terénu – např. hluboká údolí vodních toků, návětrné strany vrcholů apod.

Středočeský kraj je průmyslově-zemědělský s výrazným zastoupením energetiky, automobilového, chemického i potravinářského průmyslu a s převahou rostlinné zemědělské výroby. Kraj je významně dopravně zatížen a doprava je také hlavním zdrojem znečišťování ovzduší u tuhých látek, oxidů dusíku a oxidu uhelnatého. Na území Středočeského kraje dochází k překračování imisních limitů u pevných částic PM_{10} , benzo(a)pyrenu a arsenu. Tyto oblasti se nacházejí především v severní a severovýchodní části Středočeského kraje (Kladensko, okres Mělník, Mladá Boleslav), kde se nacházejí významné stacionární zdroje znečištění ovzduší. Velké zdroje mají rozhodující podíl na emisích oxidu siřičitého, významný podíl mají také na emisích NO_x a amoniaku. Malé zdroje mají významný podíl na emisích TZL, SO_2 a CO, jsou hlavním zdrojem emisí VOC a amoniaku. Podíl středních zdrojů je prakticky zanedbatelný u všech látek s výjimkou amoniaku. Nejvýznamnější stacionární zdroje

se nacházejí na Mělnicku a Kladensku, jedná se o energetické zdroje společností ČEZ, Energotrans (Mělník) a ECK Generating (Kladno). Dalšími městy s vysokým soustředěním významných zdrojů jsou Mladá Boleslav, Příbram, Kolín, Kralupy n. Vltavou a Neratovice.

Kvalita ovzduší v zájmovém území je v porovnání s ostatními částmi kraje dobrá. Kvalita ovzduší kolísá především s ohledem na meteorologické a klimatické podmínky v daném roce. Stávající úroveň znečištění ovzduší v zájmovém území lze orientačně zjistit z hodnot klouzavého průměru koncentrací uvažovaných škodlivin za předchozích 5 kalendářních let, které zveřejňuje Ministerstvo životního prostředí. Z těchto údajů vyplývá, že v zájmovém území nedochází k překračování imisních limitů. V zájmovém území je zřejmý trend, kdy kvalita ovzduší stoupá směrem k jihu. Nejvíce zatížené jsou oblasti u Prahy a město Benešov.

3.2.2. Voda

Povrchové vody

Zájmové území se nachází v rozmezí ročního úhrnu srážek 500-600 mm. Srážky jsou během roku relativně rovnoměrně rozloženy od 40% v letních měsících, 20 – 25% na jaře a na podzim a v zimě 15%. Srážkově nejbohatším měsícem je červenec, nejchudším je únor. Nejvyšší průměrné červencové úhrny srážek se pohybují okolo 100 – 120 mm.

Srážky sněhové se vyskytují v rozsahu 20 – 50 dní. Průměrná výška sněhové pokrývky se pohybuje v závislosti na nadmořské výšce od 15 do 40 cm.

Zájmové území leží v povodí Vltavy, je odvodňováno jejími pravostrannými přítoky. Nejvýznamnějším vodním tokem v zájmovém území je řeka Sázava.

Sázava pramení ve Žďárských vrších na Českomoravské vysočině a převážně teče západním směrem. Do Vltavy se vlévá po 225 km u obce Davle. Její průměrný průtok je 25,2 m³/s.

Řešené koridory dálnice D3 a Václavické spojky zasahují na následující povodí:

- Vltava od Berounky po Rokytku (1-12-01)
- Vltava od Sázavy po Berounku (1-09-04)
- Sázava od Želivky po ústí (1-09-03)
- Vltava od Otavy po Sázavu (1-08-05)
- Lužnice od Nežárky po ústí (1-07-04)

V řešeném území se nacházejí následující vodní toky:

Zahořanský potok, Sázava, Břežanský potok, Netvořický potok, Tloskovský potok, Tisem, Zderadický potok, Maršovický potok, Křečovický potok, Mastník, Divišovický potok, Chotovinský potok, Janovický potok, Konopištský potok

Koryta vodních toků jsou vyvinutá úměrně velikosti povodí, mimo intravilány jsou neupravená, s proměnlivým průtočným profilem a doprovodnými břehovými porosty. Drobné vodní toky s malými a velmi malými povodími mají úměrně nízké setrvalé průtoky.

Vodní toky Sázava, Konopištský potok, Janovický potok a Mastník jsou dle vyhlášky č. 178/2012 Sb. zařazeny mezi významné vodní toky. Ostatní vodní toky jsou drobnými vodními toky.

Vodní toky zařazené do seznamu kaprových vod dle NV č. 71/2003 Sb. jsou Sázava, Konopištský potok, Mastník.

Vodní toky zařazené do seznamu lososových vod dle NV č. 71/2003 Sb. jsou Břežanský potok, Netvořický potok, Tloskovský potok, Janovický potok, Tisem, Zderadický potok, Maršovický potok, Chotovinský potok.

Mezi obcemi Podolí a Bučovice je na potoce Mastník vymezena územní rezerva pro lokalitu akumulace povrchových vod „nádrž Podolí“.

Podzemí vody

Z hydrogeologického pohledu většina zájmového území přísluší hydrogeologickému rajonu 6320 – Krystalinikum v povodí Střední Vltavy (v horninách krystalinika, proterozoika a paleozoika), na menší severní část zasahuje hydrogeologický rajon 6250 Proterozoikum a paleozoikum v povodí přítoků Vltavy (v terciérních a křídových pánevních sedimentech).

Chráněné oblasti přirozené akumulace vod (CHOPAV) na zájmové území nezasahují.

Ochranná pásma stanovuje vodoprávní úřad k ochraně vydatnosti a jakosti zdrojů podzemních nebo povrchových vod, využívaných pro zásobování pitnou vodou. Dělí se na ochranná pásma I. a II. stupně. V současné době však dosud v některých případech platí i dříve stanovená ochranná pásma III. stupně. Stanovení ochranných pásem vodního zdroje je veřejným zájmem. V zájmovém území je rozsáhlé ochranné pásmo odběru povrchových vod z vodního toku Mastník vymezeno v jižní části řešeného území cca od Kosovy Hory jižně. Ochranná pásma drobnějších rozměrů stanovená k ochraně menších zdrojů jsou vymezena roztroušeně po celém zájmovém území.

3.2.3. Půda

Zemědělská půda

Zájmové území je využíváno sídelně, zemědělsky, lesnický, rekreačně a v menší míře i průmyslově. V zájmovém území převládají zemědělsky obhospodařované pozemky, které mají převahu nad lesními plochami. Severní část zájmového území

pokrývá Českobrodský bioregion, pro který je typický výskyt černozemí na spraších, na západě bioregionu karbonátové, na východě hnědozemní, které jižněji přecházejí do hnědozemí. Ve střední části přibližně od obce Jílové u Prahy po Heřmaničky vede zájmovým územím hranice bioregionů Slapského a Posázavského. Slapský bioregion se vyznačuje na nižších částech víceméně nasycenými typickými kambizeměmi, ve vyšších polohách na okrajích okolních vrchovin převažují kyselé typické kambizemě. Dosti rozšířené v plochých úsecích s hlubšími substráty jsou primární pseudogleje, zvláště v okolí Příbrami, Dobříše a Březnice. Jižní část zájmového území spadá do bioregionu Votického, pro který jsou charakteristické lehčí kyselé typické kambizemě, východní a kyselejší rulová část hřbetu pak má těžší dystrikové kambizemě. V malých plochých sníženinách se vyskytují ostrůvky primárních pseudoglejů a místy i půdy zrašelinělé.

V severní části zájmového území se vyskytují na proterozoických horninách, především hnědozemě, illimerizované půdy a v nivách vodních toků jsou rozšířeny gleje. Dále na jih přechází na území tvořené paleozoickými horninami středočeského plutonického komplexu a na území tvořené horninami moldanubika. Na těchto horninových typech jsou v největším množství zastoupeny hnědé půdy a v nivách vodních toků gleje. Dle půdní mapy převažují v zájmovém území hnědé půdy se surovými půdami, hnědé půdy kyselé a silně kyselé.

Zemědělské půdy se klasifikují pomocí bonitovaných půdně ekologických jednotek, BPEJ (Vyhláška MZe č. č. 48/2011 Sb. ve znění pozdějších předpisů). Každá BPEJ je tvořena pětimístným číselným kódem. Prvý číselný znak vyjadřuje charakteristiku klimatických podmínek. Je vymezeno deset klimatických regionů označených číslicemi 0-9. Dvojcíslní druhého a třetího znaku BPEJ charakterizuje půdní podmínky a vyznačuje hlavní půdní jednotku. Je vymezeno 78 HPJ označených číslicemi 01-78, které vyjadřují základní vlastnosti půdy.

Zemědělské půdy jsou rozděleny do 5 tříd ochrany na základě bonitovaných půdně ekologických jednotek (BPEJ). Nejcennější půdy jsou zařazeny do I. a II. třídy ochrany, cennost klesá od I. třídy do V. třídy ochrany, která představuje půdy s velmi nízkou produkční schopností. V zájmovém území se nacházejí půdy ve všech třídách ochrany.

Lesní půda

V zájmovém území se lesy, pole a louky střídají ve vyvážených poměrech. Většina území spadá do kategorie území s průměrnou lesnatostí (25-30% - okres Benešov 27,4%), jižní část pak do území s nízkou lesnatostí (20-25%). Lesnatost zájmového území je nižší než je celorepublikový průměr 33,6%.

Lesní půda patří převážně do 2 lesních oblastí: 10 – Středočeská pahorkatina a 16 – Českomoravská vrchovina, které se dělí do podoblastí: 10a – Středočeský pluton a 16a – vlastní vrchovina.

Les, jako polyfunkční systém, je členěn do tří kategorií – lesy ochranné, lesy zvláštního určení a lesy hospodářské (dle lesního zákona č. 289/1995 Sb. v platném znění). V zájmovém území převládají lesy v kategorii 10 – lesy hospodářské. Dále se

vyskytují lesy zvláštního určení 32e – lesy se zvýšenou funkcí ochrannou (půda, voda, klima, krajina), 32g – uznané obory a bažantnice, 32c – lesy příměstské a rekreační. Vzácně především v okolí řeky Sázavy se v území vyskytuje kategorie lesů ochranných 21a – lesy na mimořádně nepříznivých stanovištích.

Ve Středočeském kraji převládají porosty druhově nevhodné a kulturní lesy se změněnou druhovou skladbou (78%). Pouze 12% lesů má zastoupení přirozené skladbě blízké. V hodnoceném území jsou tak lesy ovlivněny výsadbami nepůvodních dřevin, zejména smrku (např. na Voticku, kde převládají téměř čisté smrkové monokultury na stanovištích kyselých doubrav nebo bikových bučin). Z lesních porostů jsou nejkvalitnější stromové doprovody vodních toků.

Lesy v řešeném území jsou vcelku rovnoměrně rozmístěny v menších i větších celcích. Jedná se o dubohabřiny a potoční olšiny, zejména ve vazbě na vodní toky a prameniště, dále kyselé doubravy a bikové bučiny. Časté jsou lesní výsadby borovic a smrku, nepůvodní listnaté a jehličnaté dřeviny na stanovišti dubohabřiny, smrkové výsadby na stanovištích kyselé doubravy, jehličnaté porosty s dominancí smrku.

3.2.4. Geomorfologie a geologické podmínky

Geomorfologická charakteristika

Celé zájmové území bylo konsolidováno a vyvrásněno tzv. variskohercynským orogenním cyklem paleozoického stáří. Ten započal v Českém masívu již ve středním devonu a pokračoval celý karbon až do permu. V průběhu karbonu a lokálně až permu docházelo v místě původní kolize dvou kontinentálních mikrodesek ke vzniku polyfázového intruzivního granitoidního magmatického tělesa středočeského plutonického komplexu. Po ukončení variské orogeneze je po celou následující etapu geologického vývoje zájmové území vystaveno erozně denudačním procesům. Původní variské horstvo (dosahující cca 5 km) bylo velmi rychle denudováno až na současnou úroveň. Období kvartéru se svými četnými klimatickými změnami se vyznačovalo intenzivním zahlubováním vodních toků a rozčleňováním staršího reliéfu. Výrazným rysem geomorfologického vývoje v chladných obdobích pleistocénu byly periglaciální procesy modelace terénu. Ze současných procesů se nejvíce uplatňuje akcelerovaná eroze (vodní i větrná). Významným reliéfovým činitelem je také člověk (antropogenní reliéf).

Zájmové území náleží z hlediska regionálního geomorfologického začlenění České republiky do hercynského systému, provincie Česká Vysočina. Malá severní část spadá do subprovincie Poberounská soustava, Brdské oblasti, celku a podcelku Pražská plošina a okrsku Uhříněveská plošina. Většina území patří do subprovincie Českomoravská soustava, oblasti Středočeská pahorkatina, celků Benešovská pahorkatina a Vlašimská pahorkatina, podcelků Dobříšská pahorkatina a Votická vrchovina a okrsků Jílovská vrchovina, Netvořická vrchovina. Konopištská pahorkatina, Neveklovská vrchovina, Nechvalická vrchovina a Miličínská vrchovina.

V severní části se jedná o mírně zvlněný terén parovinného charakteru, se středně výraznými až nevýraznými elevacemi, převážně s mělce zaříznutými vodními toky.

Cca od spojnice obcí Okrouhlo – Kamenice je pak území pahorkatinného, místy až vrchovinného rázu, s převážně středně zařízlými údolími vodních toků a s výraznějšími terénními elevacemi (nejvyšší bod cca 590 m n. m.). Dominantním vodním tokem je řeka Sázava, která je pravostranným přítokem řeky Vltavy. Generelní sklon terénu je v rámci celého území směrem k severu až severozápadu.

Geologická charakteristika

V severní části zájmového území zhruba do prostoru mezi obce Zahořany a Jílové u Prahy je skalní podloží budováno svrchnoproterozoickými sedimentárními horninami. Jedná se o monotónní flyšové sledy prachovců, břidlic a drob.

Dále až po cca obec Hoštěradice horninové podloží tvoří vulkanosedimentární horniny kralupsko-zbraslavské skupiny svrchního proterozoika. Jedná se o magmatické efuzivní horniny charakteru dacitů, ryolitů, ryodacitů, andezitů a bazaltů. Lokálně se pak může vyskytnout i trondhjemit (albitový granit). Jedná se o složitou vulkanosedimentární strukturu označovanou jako „Jílovské pásmo“, kde se dané typy hornin velmi rychle střídají, vyklíňují atd. Horniny jsou často silně rozpukané a provrásněné, pevnější typy hornin pak v zájmovém území vytváří lokální elevace a vyvýšeniny.

Od výše uvedené obce je skalní podklad budován hlubinnými magmatickými horninami středočeského plutonického komplexu. Konkrétně je to pak amfibolbiotitický granodiorit až tonalit (sázavský typ). Jedná se o světle šedé středně zrnité horniny, s nepravidelnou mocností zvětralinového pláště, lokálně přesahujícího i 10 m.

Na menším území S až SV okolí Netvořic budou zastiženy silně metamorfované svrchnoproterozoické až spodnopaleozoické sedimentární horniny tzv. Netvořicko-Neveklovského metamorfovaného ostrova. Původně se jedná o prachovce, droby, lokálně i slepence, které jsou vlivem silné kontaktní metamorfózy přeměněny na muskovitbiotitické až andalusit-cordierit-sillimanitové rohovce s polohami metadrob, místy s prolohami metakonglomerátů. Jedná se převážně o šedé, světle šedé velmi pevné horniny, odolné vůči zvětrávacím procesům..

Za obcí Chrášťany a Václavice pak budou opět zastiženy silně metamorfované svrchnoproterozoické až spodnopaleozoické sedimentární horniny tzv. Netvořicko-Neveklovského metamorfovaného ostrova. Opět může být skalní podloží tvořeno muskovit-biotitickými až andalusit-cordierit-sillimanitovými rohovci s polohami metadrob, laminovanými břidličnatými biotitovými rohovci. Mezi obcemi Neštětice a Příbyšice pak bude skalní podloží tvořeno metabazalty, boninity a metaandezity. Lokálně pak mohou být zastiženy i metamorfované bazické žilné horniny – mineta, kersantit, atd. Jedná se převážně o zelenavě šedé, šedé až světle šedé, černošedé velmi pevné horniny, odolné vůči zvětrávacím procesům.

Přibližně od spojnice obcí Neštětice –Tisem budou opět zastiženy hlubinné magmatické horniny středočeského plutonického komplexu. Opět se bude zpočátku jednat o amfibolbiotitický granodiorit až tonalit (sázavský typ). Cca od obce Dlouhá Lhota budou zastiženy jemnozrné biotitické granity až granodiority s křemennými

zrny – tzv. maršovický typ. V okolí obce Maršovice se nepravidelně střídají horniny sázavského a maršovického typu.

Mezi obcemi Maršovice a Strnadice budou na malém úseku zastiženy silně metamorfované svrchnoproterozoické až spodnopaleozoické sedimentární horniny „ostrovní“ zóny. Jedná se o rohovce, rohovcové ruly a migmatity. Jedná se o středně zrnité až jemnozrné horniny, šedé, tmavě šedé barvy, silně až středně rozpukané, s vyšší odolností vůči zvětrávacím procesům.

Za obcí Strnadice až za obec Vrchotovy Janovice bude skalní podloží budováno hlubinnými magmatickými horninami středočeského plutonického komplexu. Jedná se o porfyrickou středně zrnitou biotitickou žulu s amfibolitem (sedlčanský typ). Dále pak až cca 1 km před obec Velké Heřmanice bude skalní podloží tvořeno porfyrickou středně zrnitou melanokratickou amfibol-biotitickou žulou (typ Čertovo břemeno), lokálně pak může být zastižena i světlá varieta tohoto typu hornin. Sedlčanský typ je převážně světle šedý, typ Čertova břemene pak převážně tmavě šedý. Horniny se vyznačují nepravidelnou mocností zvětralinového pláště, lokálně přesahujícího

Nerostné suroviny

Ochrana výhradních ložisek je legislativně zajištěna stanovením chráněných ložiskových území §17 zákona č. 44/1988 Sb., o ochraně a využití nerostného bohatství (horní zákon), ve znění pozdějších předpisů. V případě dobývacích prostorů stanovených před účinností tohoto zákona jsou hranice chráněných ložiskových území totožné s hranicemi dobývacího prostoru.

Středočeský kraj je území s velkým počtem ložisek nerostných surovin, které byly od nejstarších dob předmětem těžby. V první řadě to byla ložiska rud – z významnějších ložisek sedimentárních železných rud v Barrandienu a železných rud skarnového typu u Vlastějovic, polymetaických rud na Příbramsku a Kutnohorsku, zlatonosných rud v okolí Jílového a v oblasti Roudného. V současné době jsou všechna ložiska rud mimo těžbu. Ochrana zbytkových zásob trvá na ložisku železných rud Vlastějovice, měděných a olověno-zinkových rud Kutná Hora, polymetalických rud a radioaktivních surovin Příbram a Březové Hory – Vysoká Pec s dobývacími prostory (DP) Brod, Bytíz a Lešetice a s podzemním zásobníkem plynu Háje a zlatonosných rud Jílové – Radlák, Luka – Bohuliby, Jílové I – Peří a Voltýřov.

Jako cihlářské suroviny jsou ve Středočeském kraji využívány spraše a sprašové hlíny, které se vyskytují na velkých plochách a ve značných mocnostech, zvláště v oblasti křídly, někdy bývají s těmito sedimenty zpracovávány i podložní křídlové slíny. Poskytují velmi dobrý materiál pro výrobu různých druhů cihel (plné cihly, děrované, duté cihly, trativodky). V zájmovém území jsou těženy ložiska cihlářských hlín v DP Dolní Jirčany a Sedlčany. Rezervní je DP Sedlčany I (Pejšova cihelna).

Jako kámen pro hrubou a ušlechtilou kamenickou výrobu mají ve Středočeském kraji největší význam granodiority, které jsou vodné nejen pro hrubší kamenické práce, ale i na broušené a leštěné výrobky. Sedlčanský granodiorit se těží v několika lomech v okolí Solopysk, Vysokého Chlumce (DP Vápenice) a Vrchotových Janovic, na lokalitách Radíč, Líchavy a Štětkovice byla těžba zastavena.

V posázavské oblasti se těží „požárská žula“ – modravě šedý středně zrnitý granodiorit (DP Krkanice – Požáry), těžil se i temný, leštitelný granodiorit v DP Pecerady, kde se počítá s případným dalším využitím. Významná je lomařská oblast u Teletína (granodiority až diority sázavského typu) a Žerovky („říčanská žula“).

Vyvřeliny středočeského plutonu jsou využívány i jako stavební kámen na výrobu štěrků a drtí. Těžba probíhá v DP Martinice, Krhanice, Mrač a Bělce, k těžbě je připraven DP Teletín.

Nejvíce kamenolomů je soustředěno v jihovýchodní části kraje v metamorfovaných horninách moldanubika. Na lokalitách Miličín, Nová Ves, Chrášťany a Hryzely byla těžba zastavena, ochrana ložisek však trvá.

3.2.5. Příroda a krajina

Druhová ochrana

Obecně ze zákona č. 114/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů, § 5, jsou všechny druhy rostlin a živočichů chráněny před zničením, poškozováním, sběrem či odchytém, který vede nebo by mohl vést k ohrožení těchto druhů na bytí nebo k jejich degeneraci, k narušení rozmnožovacích schopností druhů, zániku populace druhů nebo zničení ekosystému, jehož jsou součástí.

Kromě toho jsou některé druhy rostlin a živočichů, které jsou ohrožené nebo vzácné, vědecky či kulturně velmi významné, prohlášeny za zvláště chráněné (§ 48 zákona) v kategoriích: kriticky ohrožené, silně ohrožené, ohrožené. Seznam těchto druhů je obsažen v příloze č. II. a III. vyhlášky MŽP č. 395/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

Z řady zvláště chráněných druhů rostlin a živočichů, které se ve Středočeském kraji vyskytují, jsou uvedeny druhy s národním významem:

Rostlinné druhy: sinokvět chrpovitý (*Jurinea cyanoides*), hrachor hrachovitý (*Lathyrus pisiformis*), plavín štítnatý (*Nymphoides peltata*), koniklec jarní (*Pulsatilla vernalis*);
Živočišné druhy: sysel obecný (*Spermophilus citellus*) a modrásek černoskvřinný (*Maculinea arion*).

V dokumentaci EIA pro stavbu dálnice D3 ve Středočeském kraji se uvádí výskyt následujících zvláště chráněných druhů:

Čolek obecný (*Lissotriton vulgaris*) – silně ohrožený druh
Čolek velký (*Triturus cristatus*) – kriticky ohrožený druh
Mlok skvrnitý (*Salamandra salamandra*) – silně ohrožený druh
Kuňka obecná (*Bombina bombina*) – ohrožený druh
Ropucha obecná (*Bufo bufo*) – ohrožený druh
Rosnička zelená (*Hyla arborea*) – silně ohrožený druh
Skokan ostronosý (*Rana arvalis*) – silně ohrožený druh
Skokan skřehotavý (*Pelophylax ridibundus*) – kriticky ohrožený druh
Skokan štíhlý (*Rana dalmatina*) – silně ohrožený druh
Skokan zelený (*Pelophylax kl. esculentus*) – silně ohrožený druh
Ještěrka obecná (*Lacerta agilis*) - silně ohrožený druh

Ještěrka zelená (*Lacerta viridis*) – kriticky ohrožený druh
Ještěrka živorodá (*Zootoca vivipara*) – silně ohrožený druh
Slepýš křehký (*Anguis fragilis*) – silně ohrožený druh
Užovka obojková (*Natrix natrix*) – ohrožený druh
Užovka podplamatá (*Natrix tessellata*) – silně ohrožený druh
Zmije obecná (*Vipera berus*) – kriticky ohrožený druh
Bekasina otavní (*Gallinago gallinago*) – silně ohrožený druh
Bramborníček hnědý (*Saxicola ruberta*) – ohrožený druh
Cvrčilka slavíková (*Locustella luscinioides*) – ohrožený druh
Čáp bílý (*Ciconia ciconia*) – ohrožený druh
Čáp černý (*Ciconia nigra*) – silně ohrožený druh
Čírka obecná (*Anas crecca*) – ohrožený druh
Drozd cvrčala (*Turdus iliacus*) – silně ohrožený druh
Chocholouš obecný (*Galerida cristata*) – ohrožený druh
Chřástal polní (*Crex crex*) – silně ohrožený druh
Jestřáb lesní (*Accipiter gentilis*) – ohrožený druh
Konipas luční (*Motacilla flava*) – silně ohrožený druh
Kopřivka obecná (*Anas strepera*) – ohrožený druh
Kormorán velký (*Phalacrocorax carbo*) – ohrožený druh
Koroptev polní (*Pedrix pedrix*) – ohrožený druh
Krahujec obecný (*Accipiter nisus*) – silně ohrožený druh
Krkavec velký (*Corvus corax*) – ohrožený druh
Krutihlav obecný (*Jynx torquilla*) – silně ohrožený druh
Křepelka polní (*Coturnix coturnix*) – silně ohrožený druh
Ledňáček říční (*Alcedo atthis*) – silně ohrožený druh
Lejsek šedý (*Musciapa striata*) – ohrožený druh
Lžičák pestrý (*Anas clypeata*) – silně ohrožený druh
Morčák velký (*Mergus merganser*) – kriticky ohrožený druh
Moták pochop (*Circus aeruginosus*) – ohrožený druh
Orel mořský (*Haliaeetus albicilla*) – kriticky ohrožený druh
Potápka malá (*Tachybaptus ruficollis*) – ohrožený druh
Potápka roháč (*Podiceps cristatus*) – ohrožený druh
Skřivan lesní (*Lullula arborea*) – silně ohrožený druh
Slavík obecný (*Luscinia megarhynchos*) – ohrožený druh
Sluka lesní (*Scolopax rusticola*) – ohrožený druh
Sova pálená (*Tyto alba*) – silně ohrožený druh
Strakapoud prostřední (*Dendrocopos medius*) – ohrožený druh
Strnad luční (*Emberiza calandra*) – kriticky ohrožený druh
Sýček obecný (*Athene noctua*) – silně ohrožený druh
Ťuhýk obecný (*Lanius collurio*) – ohrožený druh
Ťuhýk šedý (*Lanius excubitor*) – ohrožený druh
Včelojed lesní (*Pernis apivorus*) – silně ohrožený druh
Vlaštovka obecná (*Hirundo rustica*) – ohrožený druh
Volavka bílá (*Egretta alba*) – silně ohrožený druh
Výr velký (*Bubo bubo*) – ohrožený druh
Zrzohlávka rudozobá (*Netta rufina*) – silně ohrožený druh
Křeček polní (*Cricetus cricetus*) – ohrožený druh
Plch zahradní (*Eliomys quercinus*) – kriticky ohrožený druh
Veverka obecná (*Sciurus vulgaris*) – ohrožený druh
Vydra říční (*Lutra lutra*) – silně ohrožený druh

Bělozářka liliovitá (*Anthericum liliago*) – ohrožený druh
Kosatec sibiřský (*Iris sibirica*) – silně ohrožený druh
Medovník meduňkolistý (*Melittis melissophyllum*) – ohrožený druh
Prstnatec májový pravý (*dactylorhiza majalis subsp. majalis*) – ohrožený druh
Prustka obecná (*Hippurus vulgaris*) – kriticky ohrožený druh
Řeřišník skalní (*Cardaminopsis petraea*) – kriticky ohrožený druh
Řezan pilolísý (*Stratiotes aloides*) – silně ohrožený druh.
Sněženka podsněžník (*Galanthus nivalis*) – ohrožený druh.
Vemeník dvoulistý (*Platanthera bifolia*) – ohrožený druh.

Migrace

Průchodnost krajiny pro volně žijící živočichy je jednou ze základních podmínek jejich trvalé existence. Fragmentace prostředí, způsobená intenzivním využíváním krajiny a přítomností řady liniových bariér, je pro některé živočišné druhy zásadním faktorem. Fragmentace prostředí je proces, při kterém se v důsledku výstavby krajina dělí na stále menší a menší části. Ty postupně ztrácejí schopnost plnit svou funkci jako prostoru pro existenci životaschopných populací živočichů. Jednotlivé druhy živočichů jsou k dopadům fragmentace svých biotopů různě citlivé. Obecně lze konstatovat, že druhy s omezenou pohyblivostí, druhy s požadavky na rozsáhlý životní prostor jako velcí savci nebo druhy se silnou závislostí na určitý typ prostředí jsou ztrátou nebo izolací biotopu nejvíce postiženi. Zásadní jsou vždy konkrétní podmínky, ve kterých se daný druh nachází, tzn. současný stav dané populace, stav využitelného prostředí a typ a vlastnosti bariéry, která druh nebo populaci omezuje.

V současné době je přisuzován nejzávažnější fragmentační účinek dopravním stavbám (především dálnicím a rychlostním silnicím). Je to především proto, že mají charakter dlouhých linií, které zvěř nemůže žádným způsobem obejít. V celorepublikovém měřítku nepatří území Středočeského kraje k nejvýznamnějším migračním oblastem z hlediska migrace velkých savců. Přesto byly v území identifikovány dva dálkové migrační koridory. První severně obchází město Benešov a lesními porosty pod Neveklovem směřuje k Vltavě. Druhý je směřuje od Voticka do lesních porostů v přírodním parku Jistebnická vrchovina.

Biogeografie

Jako jeden z podkladů pro ochranu biodiverzity byly v ČR vymezeny biogeografické jednotky, díky kterým lze kteroukoliv lokalitu v ČR zařadit do jednotné soustavy, popisující jedinečnosti i typičnost přírodních charakteristik souvislých území.

V zájmovém území se nacházejí 4 následující bioregiony:

1.5 Českobrodský bioregion

Leží uprostřed středních Čech. Zaujímá přibližně Českobrodskou tabuli, východně část Pražské plošiny a část Čáslavské kotliny, tvoří tak úpatí Českomoravské vrchoviny a Středočeské pahorkatiny směrem k Polabí. Je protažen ve směru západ – východ. Tvoří jej plošiny na starších sedimentech a pokryvy spraší. Reliéf má tvar tabule ukloněné od jihu k severozápadu až k severovýchodu. Významná jsou četná menší, výrazně zaříznutá, ale jen 20–50 m hluboká, často skalnatá údolí směřující z vyšší pahorkatiny směrem k Vltavě a Labi, tj. zhruba k severu. Údolí mají asymetrický profil, ploché svahy orientované k východu jsou většinou kryté spraší, svahy se západní orientací jsou strmé a někdy i skalnaté. Nejvýraznějším údolím je asi 50 m hluboký kaňon Vrchlice nad Kutnou Horou. Buližníky, křemence a ortoruly tvoří nízké kamýky a hřbety se skalními výchozy. Tam, kde vystupují kvádrové pískovce cenomanu, se lokálně vytvořily malé pískovcové kaňony (okolí Vnoře).

1.20 Slapský bioregion

Leží na jihu středních Čech v Benešovské pahorkatině. Nachází se mezi výše položenými územími a je tvořen převážně žulovou pahorkatinou rozřezanou skalnatým údolím Vltavy a jejích přítoků. Reliéf je tvořen zdviženým zarovnaným povrchem. Má charakter pahorkatiny na žulách s typickými oblými kopci s balvany na povrchu. Nejvýraznějším prvkem reliéfu je ostře zaříznuté, 100 až 250 m hluboké kaňonovité údolí Vltavy (se soutěskou Svatojánských proudů), do kterého ústí údolí dolní Sázavy se soutěskami pod Medníkem, i hluboká a často skalnatá údolí dalších přítoků (Kocába). Údolí Vltavy má typicky vyvinutý údolní fenomén. Zarovnaný povrch má charakter členité pahorkatiny s výškovou členitostí 15–150 m, místy až ploché vrchoviny s členitostí 150–200 m, v blízkosti zářezu Vltavy nabývá ráz členité vrchoviny s členitostí 200–300 m.

1.22 Posázavský bioregion

Leží na jihovýchodě středních Čech ve východní části Benešovské pahorkatiny, severní části Vlašimské pahorkatiny a Křemešnické vrchoviny. Je tvořen vrchovinou na žulách a rulách podél zaříznutého údolí Sázavy a jejích přítoků. Má charakter členité monotónní pahorkatiny s výškovou členitostí 75–150 m, plynule navazuje na Slapský bioregion, je však chladnější a vlhčí a s oslabenými fenomény. Do pahorkatiny jsou zaříznuta 70–160 m hluboká údolí Sázavy a jejích přítoků. Zde je reliéf členitější a má charakter ploché vrchoviny s výškovou členitostí 150–200 m, ojediněle až 240 m. Významným prvkem, umožňujícím kontakt s jižními Čechami, je Blanická brázda podél mělce zaříznutého údolí Blanice. Jižní cíp brázdy však má charakter členité vrchoviny, v okolí Blaníku s výškovou členitostí až 280 m.

1.45 Votický bioregion

Leží na pomezí středních a jižních Čech ve Votické vrchovině a vyšší části Mladovožické pahorkatiny. Bioregion tvoří vrchovina vyzdvižená nad okolím. Vyvýšený hřbet východně a jihovýchodně od Votic je složen většinou z migmatitů. Oblast Čertova břemene jižně od Sedlce-Prčice je tvořena syenodiority a na okrajích granodiority a je charakteristická roztroušenými balvany. Osu bioregionu modeluje hřbet stáječící se ze směru západ – východ do směru sever– jih. Severní svahy Čertova břemene, zejména Javorová skála, jsou značně strmé, místy skalnaté, se sutěmi, jižní svah je naopak pozvolný. Oblast syenodioritů se vyznačuje četnými menšími skalními výchozy a skupinami balvanů (kamenná stáda). Reliéf má charakter členité vrchoviny s výškovou členitostí 200–300 m, pouze na severním svahu Javorové skály je plochá hornatina s členitostí až 320 m.

Územní ochrana

Biologická rozmanitost je chráněna v ČR rovněž formou zvláště chráněných území (ZCHÚ) přírody, která lze neoficiálně členit na velkoplošná (národní parky, chráněné krajinné oblasti) a maloplošná (národní přírodní rezervace, přírodní rezervace, národní přírodní památky, přírodní památky).

Nejvyšší stupeň územní ochrany je zákonem č.114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů, stanoven pro zvláště chráněná území (ZCHÚ) přírody. V řešeném území se nenachází žádné velkoplošné zvláště chráněné území (VZCHÚ). Do zájmového koridoru nezasahuje žádné maloplošné zvláště chráněné území. Maloplošná zvláště chráněná území (MZCHÚ) nacházející se v širším

zájmovém území, které je vymezeno obalovou křivkou 3 km od hrany koridoru, jsou uvedena v následující tabulce:

Název MZCHÚ	Kategorie MZCHÚ	orientační vzdálenost od okraje koridoru (km)
Cholupická bažantnice	PP	2,5
Medník	NPP	1,0
Kobylí draha	PR	2,1
Vlčí rokle	PP	2,5
Teletínský lom	PP	1,6

Lokality soustavy Natura 2000

Problematicke soustavy NATURA 2000 a vlivům 1.aktualizace ZÚR Středočeského kraje na tato území je věnována samostatná dokumentace v rámci posuzování ZÚR SK – Hodnocení vlivů koncepce na evropsky významné lokality a ptačí oblasti podle § 45i zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů.

Speciální typy ochrany

V zájmovém území se nenacházejí lokality Ramsarské úmluvy, biosférické rezervace UNESCO ani Geoparky.

Krajina

Tisíciletá činnost člověka přeměnila střední Čechy v kulturní krajinu, mozaiku lesů, polí, luk a sídel. Význam a postavení středočeské oblasti vyplývá z polohy ve středu Čech, kde od pradávna vznikala správní centra jednotlivých kultur a nakonec i hlavní město Praha. Středočeská krajina prošla během posledního století obrovskou urbanizací, industrializací a úpravami pro velkoplošné hospodaření. V okolí Prahy a velkých měst se tyto zásahy projevují nejvíce.

Přírodovědně a krajinářsky nejcennější území jsou vyhlášena jako chráněné krajinné oblasti (CHKO). V zájmovém území nebyla CHKO vyhlášena. K ochraně krajinného rázu s významnými soustředěnými estetickými a přírodními hodnotami, který není zvláště chráněn podle části třetí zákona č. 114/92 Sb., může orgán ochrany přírody dle § 12 citovaného zákona zřídit obecně závazným předpisem přírodní park a stanovit omezení takového využití území, které by znamenalo zničení, poškození nebo rušení stavu tohoto území. Do zájmového území zasahují tři vyhlášené přírodní parky. V severní části zájmového území se nachází přírodní park Hornopožárský les, do kterého řešený koridor nezasahuje, dále přírodní park Střed Čech, který koridor protíná. V jižní část zájmového území se nachází přírodní park Jistebnická vrchovina, koridor se přírodního parku dotýká.

3.2.6. Kulturní a historické hodnoty území

Kulturně, historicky, urbanisticky a architektonicky cenná historická jádra měst a vesnic, krajinné celky, archeologická naleziště) a kulturní památky jsou legislativně chráněna zákonem č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších

předpisů) a také na základě Úmluvy o ochraně architektonického dědictví Evropy - sdělení MZV 73/2000 Sb. m. s. Prohlášením památkově chráněná území, kulturní památka, národní kulturní památka a prohlášením jejich ochranných pásem a stanovením základních podmínek ochrany se zajišťuje péče o jejich kulturní, historické, urbanistické, architektonické, umělecké a estetické hodnoty.

V zájmovém území se nachází řada hodnotných sídelních celků se zachovanými historickými jádry a s řadou cenných kulturních památek, z nichž nejvýznamnější jsou městská památková zóna Jílové a ochranné pásmo historického prostředí sídlištního celku Jílové a městská památková zóna Sedlec – Prčice.

Jedním z nejvíce ceněných památkově chráněných objektů na území obcí dotčených návrhem koridorů je národní kulturní památka zámek Konopiště. Jedná se o romanticky přestavěný zámek s anglickým parkem, který patří k nejnavštěvovanějším v Čechách.

Dále se v zájmovém území nacházejí kulturní památky - v obci Maršovice významný areál kostela Zvěstování Panny Marie, fara, zřícenina hradu a výklenková kaplička, v obci Voračice, části Bezmíř, zemědělský dvůr a tvrziště se sklepem, část stojící, část zřícenina a archeologické stopy, v obci Vojkov, část Křenovice tvrz - tvrziště Křenovice, archeologické stopy. Tyto památky, zejména kostely, zámky, ale i celá historická jádra obcí a měst tvoří dominanty širokého okolí, jejichž panoramatické pohledové hodnoty a vazby je třeba zachovat. Zájmové území je přírodně i urbanisticky velmi hodnotná kulturní krajina, svědčící o staletém obývání a kultivaci a přitom se zachovalým přírodním prostředím.

3.2.7. Obyvatelstvo

Zájmové území spadá do jižní části Středočeského kraje. Středočeský kraj leží uprostřed Čech. Velikostí, počtem obcí i obyvatel je největším krajem České republiky. K 1.7.2012 zde žilo 1 285 945 obyvatel, z toho 635 054 mužů a 650 891 žen. Počet obyvatel se ve Středočeském kraji od jeho založení jako vyšší územněsprávní jednotky v roce 2000 neustále zvyšuje. Důvodem je zejména stálý přírůstek stěhováním způsobený procesem suburbanizace (přesun bydlení z Prahy do jejího zázemí). Tento migrační nárůst je velmi výrazný zejména ve srovnání s ostatními kraji. V severní části území (okres Praha – západ) je hustota obyvatel cca 190 obyv./km², v okrese Benešov cca 54 obyv./km².

Severní část území je zároveň významnou rekreační oblastí z velké části dostupné i Pražskou integrovanou dopravou, k rekreaci jsou využívány jednak chalupy, hlavně zde však došlo k výstavbě prvních srubových osad již od 20. let. V okrese Praha-západ bylo postaveno téměř 25 tisíc soukromých chat.

Koridor dálnice D3 prochází územím následujících obcí (uváděno od severu k jihu): Jesenice, Zlatníky – Hodkovice, Psáry, Libeň, Okrouhlo, Petrov, Jílové u Prahy, Kamenný Přívoz, Krňany, Lešany, Netvořice, Chleby, Cháňovice, Týnec nad Sázavou, Chrástany, Václavice, Neveklov, Tisem, Maršovice, Vrchotovy Janovice, Vojkov, Votice, Heřmaničky, Sedlec – Prčice, Ješetice, Červený Újezd, Miličín, Mezno

Koridor Václavické spojky prochází územím následujících obcí (uváděno od západu k východu):

Václavice, Týnec nad Sázavou, Chlístov, Benešov

3.3. Předpokládaný vývoj životního prostředí v řešeném území bez provedení koncepce

1.aktualizace ZÚR SK nepředstavuje významnou změnu ve směřování Středočeského kraje. Jsou vymezeny stejné priority jako ve schválené ZÚR SK. Předmětem 1. aktualizace je upřesnění dvou koridorů dálnice D3 a Václavické spojky. 1.aktualizace neobsahuje návrh nových záměrů. Vývoj životního prostředí bude proto odpovídat stavu, který je popsán v hodnocení vlivů ZÚR SK na životní prostředí (Ateliér T-plan s.r.o.2011). V následujícím textu je provedeno shrnutí vývoje životního prostředí v zájmovém území bez provedení koncepce z tohoto materiálu.

Ovzduší a klima

V oblasti silniční dopravy je i v následujících letech očekáván nárůst celkového objemu osobní i nákladní automobilové dopravy. Posuzované záměry převážně umožní odvést tuto dopravu z obytných oblastí a tedy snížení imisní a hlukové zátěže v dotčených sídlech. Pokud tedy nebudou komunikace vybudovány, je nutno v těchto obcích očekávat nejen pokračování současného nevyhovujícího stavu, tj. překračování hlukových a často i imisních limitů, ale spíše jeho zhoršování. V dotčených oblastech tak bude dále narůstat hluková zátěž výrazně nad úroveň limitů, u ovzduší je překračování limitů nutno očekávat zejména u částic PM₁₀.

Voda

Realizací záměrů obsažených v 1.aktualizaci ZÚR SK dojde ke zvýšení rozsahu zpevněných ploch v zájmovém území Středočeského kraje, ze kterých je urychlován a soustřeďován odtok povrchové vody. Zemní práce, které si vyžádá realizace staveb dopravní infrastruktury, jsou spojeny s poměrně významnými zásahy do odtokových poměrů podzemních vod.

Půda

Provedení 1.aktualizace ZÚR SK má na zemědělskou půdu negativní vliv. V případě neprovedení koncepce by nedošlo k záboru zemědělské půdy, včetně půdy nejvyšší kvality.

V případě nerealizace 1. aktualizace ZÚR SK lze předpokládat následující vývoj (obdobný jako v případě jejího uplatnění):

- stálý mírný nárůst PUPFL prostřednictvím zalesňování nelesní půdy,
- velmi pozvolná změna druhové skladby lesů směrem k přírodě blízké,
- velmi pozvolné a omezené snižování imisního zatížení lesních porostů,
- malé zábory PUPFL v důsledku rozvoje infrastruktury.

Geomorfologie a geologické podmínky

V případě neprovedení 1.aktualizace ZÚR SK nedojde k zásahům do lokalit ochrany horninového prostředí chráněných dle horního zákona č.44/1988 Sb., ve znění pozdějších předpisů (střety staveb s dobývacím prostorem, chráněným ložiskovým územím, ložisky nerostů).

Příroda a krajina

Provedení 1.aktualizace ZÚR SK přináší z pohledu ochrany flóry, fauny a biologické rozmanitosti některé negativní vlivy. Realizací záměrů v lokalitách přírodních či přírodě blízkých dojde k záboru biotopů a ke změně stanovištních podmínek v jejich blízkosti. Negativní vliv se projeví také zvýšením fragmentace území a ztížením migrace živočichů.

Provedení 1.aktualizace ZÚR SK má na krajinu negativní vliv. Dojde k ovlivnění kvality krajinného rázu.

Kulturní a historické hodnoty území

Ochrana kulturních a historických památek bude nadále uplatňována příslušnými orgány státní správy dle platné legislativy. V případě neprovedení koncepce nedojde ke vzniku některých územních střetů vyvolaných navrhovanými záměry. Z regionálního hlediska se jedná o územní střety malého významu, které lze minimalizovat či zcela vyloučit realizací příslušných ochranných opatření.

Obyvatelstvo

Neuplatnění koncepce ZÚR bude znamenat další nárůst hlukové zátěže obyvatelstva v sídlech podél stávající I/3 s vysokou intenzitou tranzitní dopravy. Poroste i riziko zranění či usmrcení obyvatel v důsledku dopravních nehod.

Výše uvedená rizika je potřeba účinně eliminovat nebo zmírnit, ať už při zpracování územních plánů obcí, územních a stavebním řízení, procesu EIA apod. V předkládaném hodnocení byla tato negativa pro hodnocené záměry identifikována, pro realizaci záměru jsou navržena opatření k minimalizaci negativních vlivů na dotčené složky životního prostředí.